

ஆர்.எஸ்.எஸ் - ஏன் இந்து ராஷ்டிரா கே.எஸ்.சுதர்சன்

டெல்லியின் ஜமாவைச் சேர்ந்த ஷாஹி இமாம் புனித யாத்திரையில் மக்காவுக்குச் சென்றபோது, உள்ளூர்வாசி ஒருவர், "நீங்கள் ஒரு இந்துவா?" என்று கேட்டார். இந்த கேள்வியால் இமாம் திடுக்கிட்டு, "இல்லை, நான் ஒரு முஸ்லீம்" என்று பதிலளித்தார். அவரை இந்து என்று அழைப்பதற்கான காரணத்தை இமாம் சாஹேப் அவரிடம் கேட்டபோது, இந்துஸ்தானியர்கள் அனைவரும் அங்கு இந்து என்று அழைக்கப்பட்டனர் என்று பதிலளித்தார். (சப்தாஹிக் இந்துஸ்தான், மே 1,1977)

"இந்து" எதைக் குறிக்கிறது?

பிப்ரவரி 3, 1884 அன்று இந்திய சங்கம் லாகூரில் நடந்த பாராட்டுக்கு பதிலளித்த அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தின் நிறுவனர் சர் சையத் அகமது, "நாங்கள் பொதுவாக நேஷன் என்ற வார்த்தையை இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களுடன் தொடர்புபடுத்துகிறோம். என் கருத்துப்படி, தேசம் என்ற கருத்து இருக்கக்கூடாது ஒருவரின் மத நம்பிக்கைகளுடன் இணைந்திருப்பதால், இந்துக்கள் அல்லது முஸ்லீம்கள் என அனைவருமே இந்த மண்ணில் வளர்ந்திருக்கிறோம், வாழ்வாதாரம் மற்றும் செழிப்புக்கான பொதுவான புள்ளிகளை அனுபவித்து பொதுவான உரிமைகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். இது நிச்சயமாக, இந்துஸ்தானில் உள்ள எங்கள் இரு பிரிவுகளும் ஒன்றிணைவதற்கு அடிப்படையாகும் பொதுவான பெயர் இந்து தேசம் ... இந்து என்ற சொல்லை இந்து சமூகத்துடன் அடையாளம் காணக்கூடாது. அனைத்து பிரிவுகளும் - அவர்கள் முஸ்லீம்கள் அல்லது கிறிஸ்தவராக இருந்தாலும் சரி - இந்துக்கள்." (ஹமாரி ஏக்தா டெல்லி ஏப்ரல் 15,1979)

ஒரு பிரெஞ்சுக்காரர் ஒரு இந்தியரிடம், "உங்கள் மதம் என்ன?"
"இந்து" என்ற பதில் இருந்தது. பிரெஞ்சுக்காரர் பதிலளித்தார்: "அது உங்கள் தேசியம்; ஆனால் உங்கள் மதம் என்ன?"

உண்மையில், அரேபியர்களுக்கோ, பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கோ அல்லது வேறு எந்த நாட்டு மக்களுக்கோ "இந்து" இந்த நிலத்தின் தேசியத்தை குறிக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அர்னால்ட் டோயன்பீ தனது நினைவுச்சின்ன படைப்பான எஸ்டடி ஆஃப் ஹிஸ்டரி, கடந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இங்கு பிறந்து வளர்ந்த இனம், சமூகம் மற்றும் நாகரிகம் ஆகியவற்றைக் குறிக்க இந்து என்ற வார்த்தையை மாறாமல் பயன்படுத்துகிறார்.

இந்து: பாரதத்தின்

தேசியம் ஷைவா, ஷக்தா, வைஷ்ணவர், சீக்கியர், சமணர், முஸ்லீம், கிறிஸ்தவர், பார்சி, ப Buddhist த்தர் அல்லது யூதர் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் இந்த நாட்டின் தேசியமாக இருக்கும் எவரும் தனது மதம் அல்லது வழிபாட்டு முறை மூலம் இந்து . நீதிபதி எம்.சி.சக்லா வலுக்கட்டாயமாக கூறியது போல், "பிரெஞ்சுக்காரர்கள், தர்க்கம் மற்றும் துல்லியமான உணர்வோடு, இந்தியர்கள் தங்கள் சாதி அல்லது சமூகம் எல் இந்துக்களைப் பொருட்படுத்தாமல் அழைக்கிறார்கள். இது இந்த நாட்டில் வாழும் அனைவருக்கும் சரியான விளக்கம் என்று கருதுகிறேன். அவர்களின் வீடு. உண்மையான அர்த்தத்தில், நாம் அனைவரும் வெவ்வேறு மதங்களை பின்பற்றினாலும் நாங்கள் அனைவரும் இந்துக்கள். நான் ஒரு இந்துவாக இருக்கிறேன், ஏனென்றால் எனது வம்சாவளியை எனது ஆரிய முன்னோர்களுக்கு நான் கண்டுபிடித்துள்ளேன், மேலும் அவர்கள் அடுத்தடுத்த

தலைமுறையினருக்கு வழங்கிய தத்துவத்தையும்
கலாச்சாரத்தையும் நான் மதிக்கிறேன்.

" இந்த முன்மொழிவை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம், இனம்
அடிப்படையில் நம்மை இந்துக்கள் என்று அழைக்கிறோம், இது
மதச்சார்பின்மைக்கு மிகப்பெரிய வெற்றியாக இருக்கும். "

எர்ணாகுளத்தின் பேராயர் டாக்டர் ஜோசப் கார்டினல் பரேகாட்டில்,"
சர்ச் உள்ளூர் மண்ணிலிருந்து அதன் கலாச்சார ஊட்டச்சத்தை
பெற வேண்டியிருந்தது - இந்து மதத்தின் வளமான வளங்கள்.
"திருச்சபையின் இந்தியமயமாக்கலின் தீவிர வக்கீல், பேராயர்,
கிறிஸ்தவ மற்றும் முஸ்லிம்கள் உட்பட அனைத்து
இந்தியர்களும் மண்ணின் இந்த தேசிய கலாச்சாரத்தை
ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று உறுதிப்படுத்துகிறார்.

தவறான புரிதல் தொடர்ந்தால்

எனினும் ரேங்க் மதவாதம் போன்ற இந்து மதம் ராஷ்டிரிய
யோசனை மற்றும் மதச்சார்பின்மை ஒரு மிகப்பெரிய
அச்சுறுத்தல் கருத்தில் அரசியல் தலைவர்கள் எந்த பற்றாக்குறை
உள்ளது. இத்தகைய கூற்றுக்கள் சில அரசியல் கருத்தில் அல்லது
பிறவற்றால் தூண்டப்படுகின்றன என்பது வெளிப்படையானது.

ஒருபுறம், லோக் நாயக் ஜெயபிரகாஷ் நாராயண், "பங்களாதேஷ்
மற்றும் பாகிஸ்தான் உட்பட நாங்கள் ஒரு தேசம் என்று நான்
நம்புகிறேன். எங்கள் மாநிலங்கள் வித்தியாசமாக இருக்கலாம்,
ஆனால் நாம் அனைவரும் ஒரே பாரதிய தேசியத்தைச்
சேர்ந்தவர்கள்" என்று கூறுகிறார். மறுபுறம், மேற்கு வங்க
சட்டசபையின் துணை சபாநாயகர் ஸ்ரீ காளிமுதீன் ஷாம்ஸ்

கூறியதாவது: "இந்த நாட்டில் முஸ்லிம்கள் ஒரு தனி தேசத்தை உருவாக்குகிறார்கள்."

ஆகவே, இந்த பல்வேறு அறிவிப்புகள் அனைத்தும் மக்கள் மனதில் தேசம், அரசு, இந்து, மதச்சார்பற்ற தன்மை போன்ற கருத்துக்கள் குறித்த கடுமையான தவறான புரிதல்களுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் வழிவகுக்கும் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. வாக்களித்த பெரிய தலைவர்கள் குழப்பங்களை மோசமாக்குவதில் மும்முரமாக இருக்கிறார்கள், வாக்குகளைப் பிடிப்பதற்கும், தங்கள் அதிகார இடங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் ஒரு நோக்கத்துடன். அவை நமது தேசிய ஒற்றுமை, பரஸ்பர நல்லெண்ணம் மற்றும் ஒன்றிணைந்து செயல்படுவதற்கான தேசிய விருப்பத்திற்கு கடுமையான சேதத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. ஆனால் அதிகார-அரசியல் விளையாட்டில் அரசியல்வாதிகள் கழுத்தில் ஆழமாக இருப்பது போன்ற விஷயங்களில் சிறிதும் அக்கறை இல்லை என்று தெரிகிறது.

எவ்வாறாயினும், தேசத்துக்காக அர்ப்பணித்த மக்களும் அதன் அனைத்து தரப்பு முன்னேற்றமும் கேள்வியை ஆழமாக ஆராய உதவ முடியாது. ஏனென்றால், கருத்துக்களில் தெளிவு இல்லாவிட்டால், அல்லது குறிக்கோள் குழப்பமடைந்து, இருதயங்கள் ஒற்றுமையாக துடிக்கவில்லை என்றால், தேசத்தின் அடுத்த அணிவகுப்பு தடுமாறும், மெதுவாகிவிடும், வழிதவறக்கூடும்.

ஒரு தேசம் என்றால் என்ன?

முதன்மையான கேள்வி: ராஷ்டிரா அல்லது தேசம் என்றால் என்ன? தேசத்தின் பெயரிடலை அனுமானிக்கும் மனிதகுலத்தின் பெரும்பகுதி "நாங்கள்-நெஸ்" அல்லது ஒரு பொதுவான

அடையாளம் மற்றும் அடையாளம் ஆகியவற்றால் ஈர்க்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த விஷயத்தில் அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இத்தகைய நபர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஒற்றுமை உணர்வை அனுபவித்து, தங்களை மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபடுகிறார்கள் என்று அர்த்தம். ஜப்பானிய மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முறை, பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளில் தங்களை கிழக்கு அல்லது மேற்கு நாடுகளுக்கு அருகில் கருதுகிறார்களா என்று எட்வர்ட் டி க்ரூஸ் ஒரு ஜப்பானிய பல்கலைக்கழக மாணவரிடம் கேட்டபோது, அவரது பதில்: "நாங்கள் கிழக்கு அல்லது மேற்கு போன்றவர்கள் அல்ல, நாங்கள் வெறுமனே ஜப்பானியர்கள். வேகமாக மாறிவரும் இந்த உலகில் கிழக்குக்கும் மேற்கிற்கும் இடையிலான எந்தவொரு பிளவு கோடும் பொருத்தமற்றதாகிவிட்டது. அது எங்கிருந்து வந்தது என்று கவலைப்படாமல் நமக்கு நன்மை பயக்கும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆனால் நாங்கள் ஜப்பானியர்களாகவே இருப்பதைப் பார்த்துக்கொள்கிறோம். நாங்கள் சில நம்பிக்கைகள் மற்றும் மரபுகளுடன் ஒட்டிக்கொள்கிறோம், அவை நம்மை ஜப்பானியர்களாக வைத்திருக்கின்றன. நாங்கள் பல ஏற்ற தாழ்வுகள், மகிமை நாட்கள் மற்றும் துன்பங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் வாழ்ந்தோம், ஆனால் ஜப்பானியர்களாகவே இருந்தோம். மேலும் எங்கள் ஜப்பானிய தன்மை பாதிக்கப்படுமோ என்ற அச்சத்தில் நாங்கள் இல்லை இந்த போட்டி உலகில் எங்கள் இருப்பைத் தக்கவைக்க தேவையான ஒன்று அல்லது வேறு ஒன்றை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். "

உலகத்துடன் நூறு வழிகளில் கலந்தாலும் கூட அவர்கள் அடிப்படையில் ஜப்பானியர்களாகவே இருந்தனர் என்ற

இளைஞனின் கூற்று உண்மையில் அவர்களின் உண்மையான தேசத்தின் அறிகுறியாகும். உலகில் ஜப்பான் அதன் பயனுள்ள பாத்திரத்தை வகிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அதன் தீவிர விழிப்புணர்வுடன் பணியாற்றுவது அவசியமாகிறது. ஜப்பானியர்களின் ஜப்பானிய-நெஸ் போலவே, எகிப்தியர்களும் தங்கள் எகிப்திய-நெஸ் ஜேர்மனியர்களை தங்கள் ஜேர்மன்-நெஸ் மற்றும் ஆங்கிலத்தை தங்கள் ஆங்கில-நெஸ் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளனர். இந்த ஜப்பானிய-நெஸ், ஜேர்மன்-நெஸ், எகிப்திய-நெஸ் அல்லது ஆங்கிலம்-நெஸ், இந்த குறிப்பிட்ட மனிதகுலத்திற்கு நாம்-நெஸ் மற்றும் ஒரு தனி அடையாளத்தை உருவாக்கினால் எப்படி ஒரு உணர்வை அளிக்கிறது? அல்லது, அதே விஷயத்தை வித்தியாசமாகச், தேசத்தின் உணர்வு உருவாகிறது "உருவாகிறது

சொன்னால் எவ்வாறு தேசம் எவ்வாறு

மனிதன் தனது வாழ்க்கையை தனிமையில் வழிநடத்த முடியாது. அவனுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய ஒரு கூட்டுறவு குழு, ஒரு சமூகம் தேவை. அவனது ஆரம்ப பரிணாம கட்டத்தில், மனிதனுக்கு தனது பாதுகாப்பு மற்றும் வாழ்வாதாரத்திற்காக ஒரு மிகச் சிறிய குழுவின் ஒத்துழைப்பு தேவைப்பட்டது. அவர் தனது சிறிய அல்லது பெரிய குடும்பமாகக் கருதப்பட்ட ஒரு சிறிய பழங்குடியினருடன் தொடர முடியும். ஆனால் பின்னர் அவர் நாடோடி வாழ்க்கையை கைவிட்டு ஒரு குடியேற்ற வாழ்க்கையை நடத்தத் தொடங்கினார் விவசாயத்தை எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம். அப்போதுதான் அவர் பூமியைத் தக்கவைத்துக்கொண்டு உணர்ச்சிகரமான நடுக்கங்களை உருவாக்கினார்; அதுவே தேசியவாதத்தின் ஆரம்ப காலமாகும். நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியுடன், மனிதனின் தேவைகளும் வளர்ந்தன, அவற்றை

நிறைவேற்றுவதற்காக அவர் தேவையை உணர்ந்தார் பெரிய மனித சமூகங்களுக்காக. அந்த நோக்கத்திற்காக பல பழங்குடியினர் ஒன்று கூடி அவர்களின் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு பெரிய சமூகங்களுக்கு வழிவகுத்தது. நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியுடன் அறிவுசார், மன மற்றும் ஆன்மீக தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் ஆண்களும் இருக்க வேண்டும் அத்தகைய நாங்கள் குழுக்களின் இடைப்பட்ட பகுதிகள் வந்தன. பிரிட்டனில் ஷேக்ஸ்பியர் மற்றும் ஷா, ஜெர்மனியில் கோதே மற்றும் ஸ்கோபன்ஹவுர், பிரான்சில் ரூசோ மற்றும் வால்டேர், ரஷ்யாவில் டால்ஸ்டாய் மற்றும் கார்க்கி மற்றும் பாரத்தில் உள்ள வால்மிகி மற்றும் காளிதாசா அவர்களின் நாகரிக வாழ்க்கைக்கு உணவு, உடை மற்றும் தங்குமிடம் போன்றவற்றிற்கு மிகவும் அவசியமானதாக மாறியது.

ஒரு சமூகம், நாம்-நெஸ் உணர்வைக் கொண்டு, அதன் விரிவான வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படும் நிலத்தின் நீளம், அந்த நாட்டின் இயற்கை எல்லைகளை உருவாக்குகிறது. அந்த சமூகம் வெறுமனே உணர்ச்சி ரீதியாக இணைக்கப்படவில்லை, அது தாய் மண்ணிலிருந்து அதன் வாழ்க்கை, நாகரிகம் மற்றும் கலாச்சாரத்திற்கான ஒரு சிறப்பியல்பு. இவ்வாறு அந்த மனித வெகுஜனத்திற்கு நாடு ஒரு தனித்துவமான அடையாளத்தை அளிக்கிறது. சிட்னி ஹெர்பர்ட் கூறுவது போல்: "மாறுபட்ட தேசிய இனங்களின் வரலாற்றுக் கருத்தில் எந்தவொரு தேசமும் இல்லை என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தும், இதன் அடிப்படையானது தாயகத்தால் உருவாக்கப்படவில்லை, அதில் தேசியம் சில காலம் அல்லது பிற காலத்திற்கு தொடர்ச்சியான வகுப்புவாத வாழ்க்கையை வாழ்ந்தது. தேசியத்தின் உணர்வு ஒரு தேசியத்தின் உறுப்பினர்கள் தங்கள் தேசிய தாயகத்திற்கான நீடித்த ஆர்வத்தால் மிகப் பெரிய வெளிப்பாட்டைக் கொடுக்கும். தேசியம் தன்னை

நிலைநிறுத்திக் கொள்ளவும் அதன் இருப்பைத் தொடரவும் ஒரு தனித்துவமான மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட பிரதேசம் தேவைப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அத்தகைய பிரதேசத்தில், அதாவது தேசிய தாயகம், வளர மரபுகள், வரலாற்று சங்கங்கள் மற்றும் பிற கூறுகள் மொழி, இலக்கியம், கலாச்சாரம் மற்றும் மதம் - அவற்றில் தேசியம் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு ஒரு தனித்துவமான தனித்துவத்தை அளிக்கிறது. "

"தேசியவாதத்தை" உருவாக்குவது என்னவென்றால்,

இந்த வழியில், ஒரு குறிப்பிட்ட, நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட பிரதேசத்துடன் மன மற்றும் உணர்ச்சி ரீதியான பிணைப்புகளைக் கொண்ட ஒரு சமூகம், நாம்-நெஸ் என்ற உணர்வைக் கொண்டுள்ள ஒரு சமூகம் அந்த குறிப்பிட்ட நிலத்தில் தேசத்தின் பெயரைப் பெறுகிறது. அதன் பாதுகாப்பு, முன்னேற்றம் மற்றும் செழிப்புக்கு பங்களிக்கும் பெரிய மனிதர்கள் அந்த சமூகத்தில் மரியாதை மற்றும் நன்றியுணர்வின் ஆழமான உணர்வுகளைத் தூண்டுகிறார்கள். அந்த நிலத்தில் நீண்ட காலமாக இருந்து பிறந்த வாழ்க்கை மற்றும் மரபுகளின் மதிப்புகள் அந்த நாட்டின் மக்களை ஒருவருக்கொருவர் பிணைக்க ஒரு முக்கிய இணைப்பாக மாறும். இது தவிர, மொழி, வரலாறு, திருவிழாக்கள், பொதுவான எதிரிகள் மற்றும் நண்பர்களைக் கொண்ட உணர்வு, பொதுவான பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நலன்கள், பொதுவான அபிலாஷைகள் போன்ற பல காரணிகள் உள்ளன, அவை இந்த உணர்வை வலுப்படுத்துகின்றன; ஆனால் அவை எதுவும் ஒவ்வொரு தேசத்தின் உருவாக்கத்திற்கும் இன்றியமையாதவை.

ஆப்பிரிக்க நாடுகளான காங்கோ, நைஜீரியா, உகாண்டா, கானா மற்றும் ஜிம்பாப்வே ஆகிய நாடுகளில் பழங்குடி

விசுவாசத்திலிருந்து தேசியவாதத்திற்கு மாறுவதற்கான இந்த கதை இன்றும் எழுதப்பட்டாலும், ஐரோப்பா மூன்று அல்லது நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு அந்தக் கட்டத்தை கடந்து சென்றது. ஆனால் ஆசிய நாடுகளான பாரத், சீனா, ஈரான் இந்த பயணத்தை எப்போது நிறைவு செய்தன என்று சொல்வது கடினம். உண்மையில், ஒரு பரந்த மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சமுதாயத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் பதிவுசெய்யப்பட்ட வரலாற்றைப் பொருத்தவரை அவற்றில் காணப்படுகின்றன, மேலும் அந்த பரந்த சமூகங்களில் நாம் பரவியுள்ள ஒரு உணர்வு மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. இந்த உணர்வு அரசியல் மற்றும் பொருளாதார, காரணிகளைக் காட்டிலும் மத மற்றும் கலாச்சாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நன்கு குறிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் நீண்ட காலமாக ஒரு பொதுவான இருப்பை வழிநடத்தும் அதே வேளையில், இந்த சமூகங்கள் தியாகம் மற்றும் வீரம், மகிழ்ச்சி மற்றும் துன்பம் ஆகியவற்றின் பொதுவான அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டன. பொருள், அறிவுசார், தார்மீக மற்றும் மதத் துறைகளில் அவர்கள் பல அசல் பங்களிப்புகளைச் செய்தனர்; மற்றும் அவர்களின் தனித்துவமான கலாச்சார விழுமியங்களின் அடிப்படையில் நீடித்த சமூகங்களையும் நாகரிகங்களையும் உருவாக்கியது. இத்தகைய சாதனைகளுக்குப் பின்னால் இருந்த உத்வேகம், நாங்கள் சீனர்கள், நாங்கள் ஈரானியர்கள், நாங்கள் பாரதியர்கள் போன்ற உணர்வு. இத்தகைய உணர்வுகள் தேசியவாதத்தின் நவீன கருத்து பிறப்பதற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே உருவாகியிருந்தன. அவற்றில் இல்லாத ஒரே விஷயம், தேசியவாதத்தின் மோடம் பார்வையில் ஒரு சிறப்பு சக்தியைப் பெற்ற அரசியல் அம்சம்.

தேசிய உணர்வு

தேசிய உணர்வின் சக்தி தேசிய எல்லைகளை நிராகரிப்பதன்
 மூலம் உலகம் முழுவதையும் ஒரே கொடியின் கீழ்
 கொண்டுவருவதை நோக்கமாகக் கொண்ட இஸ்லாம், கிறித்துவம்
 மற்றும் கம்யூனிசம் போன்ற பெயில் செய்யப்பட்ட சர்வதேச
 சித்தாந்தங்கள் இந்த எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தது என்பதை அறிய
 முடியும். தேசியவாதத்தின் முறையீடு. மறுபுறம், அவர்களே
 பிளவுபட்டு பல்வேறு தேசிய அச்சுகளில்
 போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்று துருக்கி, எகிப்து, ஈரான் அல்லது
 இந்தோனேசியாவில் இஸ்லாத்தின் முகம் ஒரே மாதிரியாக
 இல்லை. அவர்களின் தனி அடையாளங்களைத் தக்க வைத்துக்
 கொள்ள, அவர்கள் தனித்துவமான இஸ்லாமிய மதங்களுக்கு கூட
 அழைத்துச் சென்றுள்ளனர். வியா பிரிவை ஏற்றுக்கொள்வதன்
 மூலம் அரேபியர்களிடமிருந்து தன்னை குறிக்கும் ஒரு புதிய
 வழியை ஈரான் கண்டுபிடித்தது. இது பழைய பாரசீ
 நம்பிக்கைகளை இஸ்லாத்துடன் ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம்
 சூஃபி பிரிவின் வடிவத்தில் இஸ்லாத்திற்கு ஒரு புதிய முகத்தை
 அளித்தது. துருக்கி இஸ்லாமியத்தை மேற்கத்திய நாகரிகத்துடன்
 இணைத்து ஒரு புதிய வடிவத்தை அளித்தாலும், இந்தோனேசிய
 இஸ்லாம் பாரதிய கலாச்சாரத்தின் செல்வாக்கின் மூலம் ஒரு
 புதிய உள்ளடக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. உலகெங்கிலும் புனித
 சாம்ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கான விருப்பத்தை
 அடையாளப்படுத்திய போப்பின் அதிகாரத்தை மீறி ஆங்கில
 மக்கள் கிறிஸ்தவத்தின் புராட்டஸ்டன்ட் வடிவத்தை
 உருவாக்கினர். இதேபோல். ஜெர்மன் மற்றும் சிரிய தேசியவாதம்
 லூத்தரன் மற்றும் சிரிய தேவாலயங்களுக்கு வழி வகுத்தது. மீ
 ட்ச்சு, பிரஞ்சு மற்றும் ரஷ்ய தேசியவாதங்களும் கிறிஸ்தவத்தின்
 சொந்த பதிப்புகளைக் காட்டின.

"உலகத் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபடுகிறார்கள்" என்ற முழக்கத்தின் வலிமையின் அடிப்படையில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சர்வாதிகாரத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும் என்று கனவு கண்டவர்கள் இப்போது தங்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தை அந்தந்த தேசிய எல்லைகளுடன் கடுமையாக மட்டுப்படுத்தியுள்ளனர். வெறுமனே அல்ல. ரஷ்யா, சீனா, வியட்நாம், அல்பேனியா போன்ற கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளின் பாட்டாளி வர்க்கங்கள் இப்போது ஒருவருக்கொருவர் இழுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. ஒவ்வொன்றும் தனது சொந்த தேசிய முத்திரை கம்யூனிசத்தை உண்மையானது என்று கருதுகின்றன, மற்ற அனைவரையும் திருத்தல்வாதி, பிற்போக்குத்தனமான, விரிவாக்கவாதி மற்றும் பலவற்றைக் கேலி செய்கின்றன. இத்தாலிய மற்றும் பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்டுகள் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சர்வாதிகாரத்தை தேவையற்றது என்று அறிவித்து தங்கள் சொந்த பிராண்டான யூரோ-கம்யூனிசத்தை உருவாக்கியுள்ளனர். ஏன், ரஷ்யாவே கடந்த ஆண்டு தனது அரசியலமைப்பை ஒரு பாட்டாளி வர்க்க அரசின் அடிப்படை நியமனத்தை விட்டுவிட்டு, அனைத்து மக்களுக்கும் சொந்தமான ஒரு அரசைத் தேர்வுசெய்தது. கம்யூனிச அலை இன்று தேசியவாதத்தின் பாறைக்கு எதிராக துடுப்பதன் மூலம் நூறு துண்டுகளாக உடைக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனின் பரிணாம சுழற்சியின் இயல்பான வெளிப்பாடாகவும், மேலும் அடிப்படை மற்றும் ஆழமான வேருன்றியதாகவும் தேசியவாதத்தின் ஆவி மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. இதன் மூலம் உருவாகும் ஒற்றுமையின் ஆவி மதம், மொழி போன்றவற்றை விட மிகவும் தீவிரமானது. கடவுளையும் மதத்தையும் வெகுஜனங்களின் அபின் என்று கேலி செய்த ஸ்டாலின் கூட, அதன் ஆவியின் தாக்கத்தை உணர்ந்து அறிவித்தார்:

"மேற்கூறியவற்றைத் தவிர (மொழி, பிரதேசம் மற்றும் பொருளாதார வாழ்வின் சமூகம்), ஒரு தேசத்தை உருவாக்கும் மக்களின் குறிப்பிட்ட ஆன்மீக நிறத்தை ஒருவர் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நாடுகள் அவர்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளில் மட்டுமல்ல, ஆன்மீக நிறத்திலும் வேறுபடுகின்றன, இது தேசிய கலாச்சாரத்தின் தனித்தன்மையில் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது . "

ஸ்டாலின் போன்ற ஒரு நாத்திகர் மற்றும் சுவாமி விவேகானந்தர் போன்ற ஒரு பெரிய ஆன்மீக வெளிச்சத்தின் இந்த பார்வை எவ்வளவு ஒத்திருக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள்: "இந்தியாவில் தேசிய தொழிற்சங்கம் அதன் சிதறிய ஆன்மீக சக்திகளின் கூட்டமாக இருக்க வேண்டும். அதே ஆன்மீக இசைக்கு. "